

מלחמת העולם הראשונה

המלחמה מגיעה למטרול

המלחמה, מלחמת-העולם הראשונה החלה עבורהנו ביום קיץ אחד. היינו על הגורן, כל איכר על עירמת התבואה שלו, ממהרים לגמר את הדיש לאפני הגשמיים.

הייתה שעת צהרים, הסוסים הותרו, עמדו ואכלו ליד עירמת הקש וגם אנחנו ישבנו לאכול.

ראינו פתואס קבוצת רוכבים מתקרבת. המחשבה הראשונה הייתה: שודדים! אחרי דקota אחזות הגיעו הרוכבים בדרכה, ובין רגע הייתה הגורן מוקפת. הייתה זו קבוצת חיילים ואיתם קצין תורכי, עיר, מדובר צרפתית. נתן פקודה לאנשיו לאסוף את סוסי העבודה ולקחת אותם.

למזהנו שהה קלוריסקי אותו זמן במטרול והתחילה להתווכח עם הקצין. "לא יתכן, האיכרים באמצע עבודות הדיש, חייבים לגמר לפני הגשמיים" והקצין בשלו: "לא יודע, קיבلتני פקודה".

קלוריסקי התרתח ו אמר לנו בײַדיש: "הבריחו את הסוסים". ואז הקצין נתן פקודה להכניס כדורים לקני הרובים. קלוריסקי לא נבהל ו אמר: "לא נותנים".

הקצין: "יש לי פקודה".

קלוריסקי: "ניגש ביחיד לנידידה ונטלפן משם לואלוי".

הקצין: "בצד".

קלוריסקי ביקש מהקצין לחכות עד שיביאו לו את המרכבה. רק פנה לכלכת, נתן הקצין לאנשיו פקודה לו.